

Kiadó hivatal:
 muzeum-utca 8-ik szám.
Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 16 ft. Negyed évre 4 ft.
 Félévre 8 ft. Egy hónapra 1 ft 40

A lap szétküldésére vonatkozó reklamatiók előfizetési pénzek és hirdetések a kiadó-hivatalba intézendők.

EGYETÉRTÉS

Szerkesztési iroda:
 muzeum-utca 8-ik szám.
 A lap szellemi részét illető minden közlemény ide küldendő.
 Bérmentetlen leveleket csak ismert kezek től fogadunk el.
 Kéziratokat vissza nem küldünk.

Előfizetési felhívás
 az
„EGYETÉRTÉS”
 Október—decemberi folyamára.

Előfizethetni:
Oktober—december 4 frt.
Oktober végeig egy hóra . . . 1 frt 40 kr.

Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába (muzeum utca 8. sz.) intézendők bérmentesen.

Előfizethetni: vidéken minden kir. postahivatalnál és könyvtárnál, Budapesten minden könyvtárnál, valamint Kocsi Sándor könyvnyomdai irodájában, Országút 39. sz. Luby ház.

Az előfizetési pénzek beküldésére, legcélszerűbb a postai utalvány lapokat használni.

Hogy a lap pontos szétküldésében fenakadás ne történnék, kérjük a tisztelt közönséget, mellőztassanak megrendeléseiket, illetőleg előfizetéseik megújítását mielőbb megtenni.

Azon tisztelt új előfizetőink, kik a lapunk tárczájában folyó érdekes regényt elejétől fogva ohajtják birni, az eddig megjelent részt egy kész kötetben ingyen kapják.

Si te vocemque tuam non nossem.
 IV.

A capitale foetet piscis A hivatalok betöltésénél egy a megyékben, mint a városokban ugyanazon eljárás követett, mint a kormány-hivataloknál, a kormány- és királyi hivatalokban kormány kedvezményben részesült ezerei a kötelezett kortesvezéreknek, az elámitott, félrevezetett, etetés-ítás által demoralisált választók segítségével, minden nemével az aljas rágalomnak, sértve a nép előtt az ellenzékiet, az ország nagyobb részében kormánypartí majoritást alakítottak, mellőzve az ellenzéknek — a hol csak lehetett — alkalmas hivatalra qualificált egyéneit; ha te vered az én zsidómat, én is ütöm a te zsidódat, az ellenzék merev következetességgel visszaadta a kölcsönt a kormánypartíaknak *) A hivataloskodásra készült legiója az intelligentiának, melynek — fájdalom! — a megélhetésre alig van más tér nyitva — idegen elem birtokában lévén mindazon életmód, ipar, kereskedelem, mely egy nemzetet jólétre emelhet, s melyben függetlenségét megőrizheti, — élet-halálra vitta egymással a kenyérmezei harcot, melyet valamint a kormánynál csak politikai hite megtagadásával, szolgálai meghunyászkodással, vagy a választás alatt levő hivataloknál meggyőződése ellen is csak a többségre vergődött párthoz csatlakozással nyerhetett meg, itt is amott is egyedüli qualificatio a többséghez tartozás által feltételeztetett.

A tulnyomó résznel, egy a kormány mint megyei hivatalokban a szakértelem, a képesség hiánya, dologtalanság, hanyagság lett az uralkodó szellem, s mintha érzéni hitatása rövid voltát, kedvező állása hasznának, mellékes jövedelmeinek kizsákmányolása, melyet az elharpózó fényűzés követelt — lett a főczél.

A miniszterialis bureaukban, mint a megyék s városok hivatalos szobáiban és igazságszolgáltatási

*) Ezt nem tartjuk így elmondhatónak. Igazságtalanságot követnénk el önmagunk ellen, ha ezt állítanók. És itt alkalmat veszünk magunknak mára úgy mint tegnapra megjegyezni, — mit lapunk figyelmes olvasói előtt, kik ismerik a lap irányát és elveit, talán fölösleges is kijelentünk, hogy Gubody Sándor igen tisztelt barátunk nézetével nem mindenben értünk egyet. Nem értünk egyet nevezetesen a horvát viszonyokat és a nemzetet érintő sorával, és bármily szépnek tartjuk is a hasonlatot, „hogy amely virágból a pók mérget szí, ugyanabból a méh mézet tud készíteni”, ezt sem tartjuk alkalmazhatónak ott és úgy, amint azt tisztelt barátunk teszi. De bármennyire eltérők legyenek is nézeteink egyben-másban, oly gazdag tapasztalással bíró, elvű munkatársának tartalmas cikkei előtt, mint amilyenek Gubody Sándor cikkei, mindig örömmel nyitja meg hasábjait az „Egyetértés”.

Csá v o l s z k y L a j o s.

helyiségeiben, az ügykezelésekben — kevés kivétellel rendetlenség, zavar, kellő munkásság s jártasság hiánya napról-napra szaporítja a fel nem dolgozott ügyek hátralékát; a bureau-chef, ki nem képes megítélni, mit és mennyit végezhet el az alárendelt hivatalbeli, nem meri azt szorgalomra, teendőinek pontosabb, gyorsabb bevégezésére szorítani, s az alárendelt hivatalbeli tudatával főnöke hatáskörébeni tájékozatlanságának, készületlenségének, szaktudománya hiányának, bátran mellőzi a szorgalmas kötelesség teljesítését és nem ritkán a nem érdemelt magasabb állás és fizetésben részesülése azoknak, kik kegy és protectio után elfoglalt helyeiket betölteni nem képesek a legügyesebb kisebb állásu hivatalbelieknek a kellő munkásságra megkívántató kedvét lelohasztja. Rendeletek, parancsolatok menesztetnek, melyek nem fogatosítottak, a végrehajtás hiányzik. büntetések a hanyag, lelkiismeretlen hivatalbelire nem alkalmaztatnak, azokat csak az uralkodó párt elleni vétségek vonják magok után, a paragraphusok tömkelegében eltéved az igazság, a perrendtartás §-ainak nomályossága kétértelme szabad mezőt szabadított fel az ügyvédek zsarolásának; az aprólékos bajok, melyek a perlekedési tárgyaknak 99/100 részét teszik, épen oly torurákon vitetnek keresztül, mint a legfontosabbak, s többször mint nem, a perfolytatási költség meghaladja a keresettárgyat. A közigazgatás, helyesen jegyzé meg K. A. ásiái; a kormány ereje csak egyben kitűnő és pontos, a százalékok s az adóbehajtásban. A nép, mely a hivatalnokok sáska-hadát tartani kénytelen, panaszkodik, lármoz oly fenhanganon, mely a kormány fülelhez hat s a kormány minden bajt a rossz törvényekben keres, azokat igazítja, reperálja, módosítja s még rosszabbá teszi, mert azoknak készítéséhez az 1867-es kiegyezés ellenit profanus kezekkel nem eresztí, s az 1867-i kiegyezés hiveivel elhittették, hogy az ellenzék nem is kormányképes és hogy magát a kormány s az általa megteremtett majoritás a nemzet előtt tisztára mossa, organumai által minden üdvös reform akadályainak hirdeti, s a nép, mely nem tud eligazodni, csak bajait, nyomoruságos állapotát érzi, két ellenséges táborra szakad a szerint, a mint az intelligentiától az informatiót kapja, a kormánypart részére megnyertek az ellenzék, az ellenzékiek a jobboldaliakat vádolják, s teszik felelőssé minden belbajainkért.

Különösen a kormány, mely mint minden vétkes ember a világon, tévedéseinek fő okát másban hajlandó keresni, bérencz lapjai által midőn személyzetét, rendszerét, törvényeit, intézkedéseit égis magasztaltatja egyedül kormányképesnek hirdeti, sárral dobáltatja mindazt, ki rendetlenségeit, ügytelenségeit, tehetetlenségét, törvénytelenységét megtámadni s a népek tudomására juttatni merészkedik; forradalmi tendenciával vádoltatja mindazt, ki a nemzet önállóságáért, függetlenségeért száját felnyitja, rendbontónak, a haza veszélyére törekvőnek bélyegezteti, szóval nincs oly ostobaság, eszelősség, aljasság, melyet a kormány s a 67-es kiegyezés championjai az ellenzékre rá nem fogtak volna.

A kormány és kormánypart organumai által az ellenzékétől megtagadtatja nem csak a kormányképeséget, hanem a józanészt, becsületességet s hazaszeretetet, mintha mindazon tulajdonságokkal az Uristen csak azokat áldotta volna meg, kik a létező kormányval tartanak, s kiknek „hiszek egy istene” egyedül a 67-es kiegyezés, s mind az, aki ezt nem hiszi, elkárhozik s a gyehenna tűzére méltó. Es ezen eljárás, uraim, megteremtette a népben az értelmiség megutálását, aláasta tekintélyét azon osztálynak, mely hivatva van egy nemzetet fentartani s elhányták a nép közt a vizsgálódás, az irigység, egymás elleni folytonos torzalkodás sárkányfogait, s oda jutott ezen szerencsétlen nemzet, hogy testvér testvérral, atyafi atyafival, egy helyben lakók egymással kibékülhetlen ellenségeskedésben élnek, és hogy egymást nem ölik, az csak a büntetéstől félelemnek köszönhető.

Es ez mind azon kormány műve, mely semmi eszköztől vissza nem rettent, csak hogy a 67-es kiegyezés mellett erős majoritást teremthessen.

Ha a kormányférfiak a szünidő alatt fordóbe menetel helyett a la Mac-Mahon az országot utazták volna be a nép socialis, erkölcsi állapotát meg-

figyelendők s annak politikai, erkölcsi érzelmeivel megismerkedendők, meggyőződnenek arról, hogy riktó színekkel nem eseteitem állapotunkat, s K. A. ur ha ezt tenné, nehezen ha bünbánólag vissza nem vonná azon határozott állítását: mert kézzel fogható igazság, hogy belbajainknak a 67-es kiegyezéshez semmi köze.

Nemzetünknek ily példátlan sülyedésében, melyben mindent felejtve, a haza érdekeit, lételet és jövődjét, csak hivatal, előmenetel s önhaszon után kapkod, melyben a kormány megátalkodva téves és veszteljes eljárása mellett, hogy a népet megnyugtassa hol az átmeneti nehézségekkel mentegtető, hol az ellenzék forradalomra törekvésével rettegeti a békés szellemű polgárokat, kétségbe kell esni hazánk jövője felett minden tiszta keblű, önzéstelen hazafinak.

Mind amitás. Átmenet 7—8 évig nem tarthat; a mely kormány hosszu évek során is az átmeneti nehézségekkel küzdök s hozott törvényeit, még mielőtt a tinta, melylyel azokat megíratta, megszáradt volna, már módosítani kénytelen, a mely kormány folytonos miniszterialis rendeletekkel azokat magyarázni, bővíteni vagy változtatni kénytelen, a mely kirugván lába alól ezredéves alkotmányának alapját, idegen államok törvényeit, intézkedéseit igyekszik átplántálni a nemzet genusa, szokásai, geográfiai, ethnográfiai állapota ellenében s minden egyezkedete mellett békés időben oly apparatussal, melyhez hasonló Európában nincs, oly erős kormányparttal, mely ellen nec portae inferiorum praevalent, az államot rendezni nem képes, nem képes a kormányzatra sem.

G u b o d y S á n d o r.

Guizotnak, az ismeretes francia államférfiúnak, halála gondolkozba ejtette a „P. Naplót”. Nem csoda, mert hisz Guizot volt nagymestere ama doctrinair iskolának, melynek remek példányait ott tisztelhetjük a „P. Napló” pártján.

Guizot teremtette azt a parlamentarismust és alkotmányos rendszert, mely nem veszi számba sem egy nemzetnek történelmi hagyományait, sem a haladásnak elutasíthatlan követelményeit; mely az államéletből kizárja a realis tényezők befolyását és a közvélemény eleven erejét; mely egyedül merev theoriákra építve az elvont képzelgések világában marad és a népek örökké fejlődő szükségéi ellenében az intézmények dogmai változhatlanságát erőszakolja.

A történelem már rég kimondta az ítéletet e doctrinair irányzat felett és Guizot változhatlan parlamentarismust egy kártyavárnak könnyűségével sepepte el az események fergetege. De a „P. Napló”-nak egyáltalán nincs nyére a végérvényesen kimondott ítélet és valóban mulatságos kísérleteket tesz, nem lehetne-e Clio komoly tollával barátságos alkura lépni. A „P. Napló”-nak kellemetlenül esik az a történelmi hasonlatosság, mely kormányzati systemánk és Guizot pörül járt p a y s l e g a l j a között létezik; ugy vél tehát magán segíteni, ha épen e hasonlóság alapján ugyanazon sületlen ötletekkel és hirlapirói calembourgokkal magyarázza meg a francia eseményeket Guizot kormányzata alatt, melyeket gondolatszegény szorultsága naponta használ pártja eszeveszett baklövésének mentségére.

A mód új és genialis. A jelen percből vonunk tanúságot a mult korszakokra, a be nem fejezett eseményből kell következtetnünk a befejezettre és a pártküzdelmekbe elmerült hirlapnak hevenye feleselése jár a történelemnek objectiv bírálata előtt. És ki nem tudná így, hogy micsoda véleményre jut a „Napló” Guizot rendszere felől? Oh, az helyes és tökéletes volt s sikertelenségének oka nem rejlett másban, csak a francia ellenzék magatartásában, mely lehetetlenné tette a parlamentarismus természetes kifejlődését. Francia történések, nektek még sejtelmek sem volt hazatok eseményeinek valódi összefüggése felől, jöjjetek és tanuljatok a „P. Napló” patent államférfiaitól!

„Stephan Toldy.”

Toldy István volt fiatal magyar író, Stephan Toldy név alatt német íróvá lön s a helybeli „Neues Pester Journal” czimű német lapban teszi közzé cikkeit. Azoknak, kik ezen eljárásáért őt megtámadták, ma a „Hon”-ban egy nyilatkozattal felel, s nyilatkozatát azzal végezi, hogy ha valakinek nem tetszik az, miszerint ő német lapokba ír, nagyon sajnálja, de nem tehet róla, miután ő saját véleményét szokta követni.

Toldy István urnak tökéletesen igaza van, midőn saját véleménye szerint cselekszik. Szót

ni-utca 13. szám.
 an, belváros kalap utca 17.
 szám.
Egy utazó
 Magyar és Erdélyország részére felvétetik. Ertesítést ad a felvételi iroda hatvani utca 13.
Egy fiatal özvegy
 Bö-mint kulcsárnó állomást keres. „L. M.” czim alatt hatvani utca 13. sz.

ISTVÁN,
 gyárnok
 t 19. szám, ajánlja
 k-lábbeli gyártmányait,
 eckeméti országos kiállitáson
 világkiállitáson pedig érdem-
 t nyert.
 n és vidékre, nagyban és ki-
 sággal eszközölte nek. Vdél-
 kül is, csupán centimeter, sőt
 nyelmesebb lábbelik utánvé-
 em tallható mértékű lábbelit
 mellett, a legrovidebb időben
 észi és teli idény alkalmára igen ki-
 ta eszmák is készíttetnek.

szállított árakok:
 re.
 gy intézkedett, hogy f. é.
 szállított áron adassanak k
 eckemét, Szőreg, Oroszlámos
 om napi érvénynyel. A menet
 on (kivéve a futárvonatokat)
 ra (bélyeggel együtt) Szeged
 osztály.
 10 kr
 20 „
 20 „
 30 „
 70 „
 30 „
 60 „
 esenek.

vége lesz!
á g o m a t,
 jód.
 nden kapható 20 kreft
 börszivatároza 20 kr.
 ávéskanál 20 kr.
 gans tollkés 20 kr.
 uszuk karperecz elegáns 20 kr.
 anezia kávéátálca 20 kr.
 egans Album 20 kr.
 a gépezettel 20 kr.
 om pakfoa gyufatartó 20 kr.
 jubör nadrágszíj 20 kr.
 rb talmi arany inggomb 20 kr.
 nden kapható 30 kreft.
 varrókészlet 30 kr.
 sztalí harang 30 kr.
 lánecz chinaezüstből 30 kr.
 kanál 30 kr.
 eszköz kés és villa eleg 30 kr.
 el 30 kr.
 inom fejdiz fésű 30 kr.
 inom legyező 30 kr.
 mmi nadrágtató 30 kr.
 zivarszipka 30 k.
 s szakáll kefe 30 kr.
 forintig darabonkint.
 sa 2 forint darabja
 azárjában
 yi-házban.

sem szólunk róla mi sem, engednek olyan németté lenni, amilyenek lenni neki tetszik, ha oly felette sajnálatos jelenségnek nem tartanók a dolgok.

Hisz könnyű volna nekünk azt mondani: mit nekünk Toldy István; vele sem nem nyer, sem nem veszít a nemzet. De nem mondhatjuk ám, mert tudjuk, hogy a magyar nemzeti érdek fájdalmasan érzi meg mindig, bármily csekély legyen is az erő, melyet elveszít.

Saját fajunk érdekeinek a polárisa oly nagyfontosságú munka, hogy ahoz mindnyájunk ereje szükségeltetik. Elvonnai attól az erőt, sőt vele szembe állítani, kétszeres bűn.

De hát hiába beszélünk mi Toldy Istvánnak. Akiben nincs meg azon örökké ébren levő és soha el nem altatható vágy és törekvés, mindenütt és mindenben ereje és tehetsége szerint: emelni saját fájának, nemzetének hírét, nevét és tekintélyét, annál nem használ a figyelmeztető szó és kárba vész minden buzdítás. Toldy István még fiatal ember, de már arra vén kamasz, hogy most csepegtessük bele a saját fajra iránti tartozó kötelesség érzeteit.

Néhány hét előtt Toldy István még nagy pathosszal ítélte el azokat, kik a germanisatió elharapozására eségédkeztet nyujtanak. És most nem ugyanazt cselekszi-e ő? Toldy ur csak nem hiszi, hogy nincs olyan magyar ember az országban, aki az ő cikkeit olvasni óhajtáná. Ha tehát van, vajjon az illető nem lesz-e most arra utalva, hogy német lapot olvasson vagy plane német lapot járasson? Hát ez nem segédkez-nyujtás a germanisatió elharapozására. Toldy ur csak nem hiszi, hogy cikkeinek közzététele hátrányára van az illető lapnak. Sőt ellenkezőleg azért veszik fel, mert azokban a lap támasztást látják. Hát ez nem segédkez-nyujtás a germanisatió elharapozására?

Toldy ur azzal argumentál, hogy miután már van német lap, hát mért ne írának bele. Nagyon szép. Miután már van a k Budapesti németek, hát miért ne lennénk mi is németek. Toldy ur ugy látszik nagyon könnyen el tudja altatni saját fajra iránti tartozó érzületét. Szerinte nem kell egyéb, csak az, hogy valaki alapítson egy lapot; legyen az aztán német, török vagy tatár, ha egyszer már megvan, írunk bele németül, törökül vagy tatárul, ahogy kell.

Szomorú jelenség biz ez, nagyon. A cosmopolitismus, a saját nemzete specialis érdekeivel való mitsém törődés félelmes mérvet kezd ölteni a fiatal nemzedékben.

Ha van valami a világban, a mi sötét aggodalomba boríthatja a nemzet jövőjén merengő magyar embert, ugy ez az, hogy bármily parányi adagban legyen bennünk a pessimismus, nem vagyunk képesek hitet és reményt vetni a mai fiatalság komoly hazafias érzületében.

Az az iszonyú közöny a haza sorsa iránt, legyen az élet vagy holt, az a ledér gondolkodás mód, mely nagy elvekkel szemben észlelhető a mai fiatalságnál, borzadályllyal tölt el.

Szakadatlan munkásság, folytonos előretörésvé és mivelődés — ez a mai kor jelszava, mondják. Nagyon helyes jelszó. Ez legyen a miénk is. De hát az isten szentes szerelmére, a nemzet nagysága után epedő vágy folytonos ébrenléte lehetetlenné teszi-e a szakadatlan munkásságot?

TÁRCZA.

Nyilatkozat.

Elmult esőnek — mond a példaszó — nem kell köpenyét de azon eső, mely ellen köpenyget öltök, még folyvást permetez — Kolosváron. Nem járattván a „Fővárosi Lapok“-at, csak szertelen későn jutott kezemhez a lap azon száma, mely a Dr. Meltzl tanár ur állításának a közfelfogását — melyért szives köszönetet! — hozza. Meltzl ur Petőfi ellen irt gunyversemet irigységnek, a „Fővárosi Lapok“ írja ellenben: a gunyakacaját gunyakacajjal viszonozásnak, mondja. Melyik állítás való e kettő közül? Köszönetül a Meltzl tanár uré! Ha oldalba rug valaki, s mi visszarugjuk, mi más okból tehetnök ezt, mint irigységből? megannyi egyént vagy tömeget sújtó satira, ironia, humor, bírálat stb. egyedül irigységből ered! — ismétlem, én Meltzl ur logikájával tartok! Byron satírja az angol költők és skott itészek ellen — irigység! Gyulai Pál, ifjabb költőink műveinek nem csak fény, de árnyoldalait is érinté, tehát — irigye valamennyinek! Toldi István a jezsuitákat ostorozta — irigye a jezsuitismuskat! megannyi politikai verseim — irigység! irigylem a hontagadók, honfeszítők dicsőségét! — a jobboldali klámánsok klubbját: borjúnak cizezém, irigylem a klámánsok borjúságát! Petőfiere irt verseimben kaczagom a többi közt, hogy Petőfi nem szükségéből, de negélyzésből „peleskei notárius“-szerűt ugy nevezett „kanczamentét“ hord, irigyletem kanczamentéjét! kaczagom: táblabíróvá kineveztetésével dicsekvését, irigyletem: táblabíróvá! Azon egész vers: telve irigységgel! s mily fátum Meltzl tanár urra! logikája Petőfit is elítéli; Petőfi Vörösmarty ellen mint képviselő ellen, verset irt, irigye volt Vörösmarty képviselőségének! Horváth Lázár „szemtelen légynek“, s versében: „majom“-nak cizezi, irigye volt Horváth Lázárnak! irt a zsarnokok ellen is, irigylette a zsarnokságot! s ime Meltzl ur ellenem irt, tehát — irigylem! a „Fővárosi Lapok“ írja pedig

vagy a honszeremem folyton égő lángja kizárja-e az előretörésvé mivelődést?

A jelen nemzedékben, mely az ország sorsának intézésénél döntő befolyást gyakorol, kevés reményünk van ugy is. A vigaszt nemzetünk jövőjében azoknál kellene keresnünk, kikre legközelebb átszáll a haza érdekei felett való örökösnek szent joga.

De hát, hogy keressük ezeket a vigaszt, a kik előtt a nemzeti nyelv, haza és szabadság semmi — az opportunitás, a körülményekkel való gyáva megalkuvás minden. Kétségbejövő! Csávolszky Lajos.

Budapest, szeptember 17.

Különös az az állás, melyet a „Hon“ velünk szemben az ellenzék programjára és a pártalakulás kérdéseire nézve elfoglal. Meglehet, hogy lapjaink teljesen tisztában van az irányelvekkel, melyek magatartásukat meghatározzák, de emberfölötti képességekkel kellene bírniuk, hogy valódi óhajait és politikai törekvéseit kibetűzzük. Ha valahogy azt találjuk mondani, hogy a „Hon“ nem törekszik komolyan az általunk kitűzött célokra, Magyarország nemzeti önállóságára és állami függetlenségére, akkor t. lapjaink nem késik kijelenteni, hogy ez a cél teljesen az övé is és elveinek programja azonos a miénkkel. Ha azután arra történik utalás, hogy törekvéseink közösek és a törekvések közösségének megfelelő következtetésekre kellene jutnunk, t. lapjaink egyet fordul sarkán és minden áron azt igyekszik kisütni, hogy céljainkban a leglényegesebb eitérsek foglaltak helyet.

Lapjainkunk gyakorlati példában tanulmányozhatjuk Galileinek ismeretes felfedezését: az inga egyensúlyának törvényeit. Mert meg kell adni a „Hon“-nak, hogy bámulatos törvényszerűséggel hajtja végre azt az ivalaku mozgást, melyre az ellentétes erők hatásai készítetik. Ahg, hogy elérte azt a pontot, mely pártunk nézetének határvonalába esik, a már megtett uton siet az ellentétes nézetek polusához, hogy onnét ugyanaz a sebességgel és hajlítással ismét felénk térjen vissza. Ez a tökéletes szabályosság képezzé tenné a „Hon“-t arra, hogy egy politikai ingaóra szerkezetében nagy szolgálatot tegyen olyanoknak, kik a politikai élet követelményeit a perczek változásához szeretnék alkalmazni.

De leginkább akkor fordul ellenünk a „Hon“, ha az ellenzék pártok egyesülése jön szóba és lesz a helyzetnek sürgető követelménye. Olyankor tisztelt lapjainkunk remítő erőfeszítéseket tesz, hogy az együttesen vallott nagy ellenzékű célok daczára kölcsönös álláspontjaink között messze menő különbségeket felfedezzen és ha a felfedezés nem sikerül — épenséggel fel is találjon. És ki merne kételkedni a feltalálás nagy szerű eredményen olyankor, ha a „Hon“ nagynevű szerkesztőjének Jókai Mórnak phantasiája teljesíti a feladatot, az a phantasia, mely oly kifoghatlan leleményességgel alkotja a csodás regényalakokat? Ha nem lehet kifogást emelni azon függetlenségi párt ellen, mely valóban létezik, mely a parlamentben és országban teljesíti az elvállalt missiót, Jókai ur agyából látunk támadni egy nem sejtett szörnyet, mely „függetlenségi párt“ neve alatt gyakorolja Meduzának kövesítő hatását a kedélyekre és a legmúltabb helyet foglalhatja el, a „jövő század regényének“ nevezetes tüneményei között. Jókai ur genialitásában megbízhatunk, hisz már igen érdekes tapasztalatokat tettünk. Ki ne emlékeznék arra, hogy a mikor a központi ellenzékű kör az egyesülés jelszavát tűzte ki mindazokra nézve, kik az ország önállóságát akarják, Jókai ur hangosan pecsetelte meg ragaszkodását az önállóság elvéhez, de visszautasította az egyesülést azokkal, kik — az ország területi épességét megsemmisíteni akarják. Azt nem lehet föltennünk, hogy Jókai ur

Meltzl urat róttá meg miattam, tehát irigye Meltzl urnak. Egy szóval, mi ketten: Meltzl ur és én, tudjuk azt legjobban, hogy irjünk bárki ellen, s bármit, annak az irigységen kívül semmi más indoka nem lehet!

A fölülélt én, a „Vasárnapi Ujság“-ban megjelent egyik versemben a „daló madarak Petőfiének“ nevezem, s e szerint Petőfit a dalköltészetben, mely érzelemre nézve, a legmagasabb fokra helyezem költőim között! Brassay ellen irt azafelől azon lapján, hol a plagiumot elkövető költőkről szólok, ez áll: „kik, (a plagiáriusok) midőn mások erdejébe vágják fejszéjüket, mint Klorinda lelke, Tankred ellen, jajdulnak fel sorban a fák: „ne bánts engemet. én Byron, engemet se, én Goethe, engemet se, én Petőfi dus lombu szelmerdeje vagyok!“ stb.; ime, itten e nagy költőkkel egy fokra helyezem Petőfit, mert a mennyivel alább állnak hosszabb művei ama két költő nagyobb műveinél, annyival felebb állnak lyrai költeményei amazokénál, s nem közlöttem ugyan lapban, de ismerve van több barátom által bírálatom, melyet Petőfi mellett, Pulszky bírálatának több tétele ellen irtam. S mind e méltánálással a sértőt, a sértett dicsőíti! Nemde e három idézetből is világos, — ugy-e Meltzl tanár ur! — hogy Szemere irigye Petőfi genialitásának s népszerűségének!

Mi a Meltzl ur által felhozott arczképét illeti Petőfiere, még csak arra sem emlékezem, megjelent-e akkor tájt arczképe? s azon versem előtt vagy után jelent-e meg? ha előbb jelent meg, mint versem, oh már ugy bizonyos, hogy irigység volt versem oka! Három dolog az kivált, mit irigylem szoktam: a mások arczképét, a jobboldali klámánsok dicsőségét, s legközelebb Meltzl tanár ur logikáját. Ennyit az irigységről!

A „Fővárosi Lapok“-ban: „két versem“ volt említve Petőfi ellen. Én csak egyet irtam, az „Aggteleki barlangban“ címűt. A másik, enyémét egy számmal megelőzőt vers közlöt származott? nem tudom. Ha két gyermek jön felém, abból, hogy a hátrább jövő az én gyermekem, következik-e, hogy az elől jövő is az enyém legyen? azon

gyanusítani akart, ő a ki ma is oly melegen ajánlja a gyanusítások mellőzését. Nem, mi meg vagyunk győződve, hogy Jókai ur csak regényalakot teremtett és képzelete szeszélyes csapásait követte.

Kossuth Lajos hatalmas szózata ismét egyesülésre inti az ellenzékű érzelmi polgárokat és így ujra van alkalmunk Jókai ur képzeletének kedves játékaiban gyönyörködni. Jókai ur kinyilatkoztatja, hogy az ország önállósága képezi változhatlan célját, de az egyesülést nem találja megtörténhetőknek, mert a függetlenségi párttól a cél és az eljárás különbsége egyformán választja el. Ugyan miért? Jókai ur kimondja, hogy az ország önállósága neki végcél és nem mértföldjelző, hogy a cél elérére ott meg is fog állapodni és azt védeni fogja minden irányban. Ki ne látta be azonnal, hogy Jókai szemei előtt nem az a függetlenségi párt lebeg, melynek mi vagyunk öntudatos képviselői! Mert bármily mereven értelemezzük is Kossuth utalását a „mértföld jelzőre“, annyi bizonyos, hogy az csak Kossuth és nem a függetlenségi párt célja felé jelenteti a közbeeső pontot. Épen azért szolgál mértföld jelzőül, mert ott történetik meg az elválás a függetlenségi párt és Kossuth között. Ha „u g y“ értelmezzük a „mértföld jelzőt“ mint Jókai, hogy Kossuthnak az ország önállóságán túl is vannak céljai, ugy mi következik egyéb, mint az, hogy Kossuth és a függetlenségi párt végcéljai nem azonosak és akkor mi kitogást emelhet Jókai a függetlenségi párt ellen? Regény! Regény! De Jókai ur tud következtetéseket lenni regényeinek alkotásában, ő megövjá költött jellemek egységét, mert szerinte a célok különbségéből folyik az eljárás különbsége is. Ugy találja, hogy nem lehet a függetlenségi párttal egyesülni, mert ő nem ígérheti a népek az adó kevesbedését, nem igazgathat az elvállalt kötelezettségek teljesítése ellen és nem fogadhatja el az államtönk eszméjét.

Rólunk volna-e valóban szó? Mi ugy fogtuk föl Jókai ur legutóbbi nyilatkozását az adóemelésről, hogy az esőndesen desavouálta a „Hon“ által előbb elfoglalt álláspontot, mely szerint az adóemelés meg kell szavazni, mielőtt azt az államköltségvetés kéréllhetlenül demonstrálja. Jókai egész ellenkezően szólt, csak akkor találta meg szavazhatónak az adóemelését, ha az ország érdekében történik, és nem találta megszavazhatónak, ha egy romlásos rendszer fenntartására követeltetnek.

Ez a mi álláspontunk, mi nem vagyunk hajlandók megszavazni az adó emelését, csak hogy megővja maradjanak az a molochszerű kormányzat és azok a galya-intézmények, melyek a terhek emelését folyton szükségessé teszik és a teherviselés képességét folyton gyengítik. Hol találja tehát Jókai az igazgatót az elvállalt kötelezettségek ellen, az államtönk eszméjét? Regényeiben?

De ki kívánja Jókai urtól, hogy azzal a „függetlenségi párt“-tal egyesüljön, mely csak képzeletének szülőtte? Annyira osztja-e ő egy másik híres regényírónak, a francia Balzacnak természetét, kiről azt mondják, hogy költői alakjainak életét élte? Vagy talán mégsem regénynek tárgya a „függetlenségi párt“ és Jókai ur gyanusit! Szívünk vesszük Jókai ur tegnapi apostropháját és lelkünk mélyéből óhajjuk, hogy az ellenzékű pártok viszonyában soha kölcsönös támadásoknak szüksége ne lenne!

Mezei Ernő.

A „Presse“ írja:

Holnap, f. hó 18-án közös minisztertanácsot fog tartani az osztrák és magyar kabinet az uralkodó elnökele alatt Budapesten a gabnavam ügyében. Az osztrák miniszterek közül jelen lesznek Auersperg hg miniszterelnök s Lasser, Banhans és de Pretis miniszterek, kik még ma este leutaznak a magyar fővárosba.

elől jött gyermek számára tehát (idétlen, silány arcu kölyök volt, mint emlékezem!) más apa keresendő! S miután versem: nagyrészt a Petőfi „Uti naplója“-ban megjelent dicsekedéseiből volt egybeszőve, mondható, hogy e verset Petőfiere — Petőfi irta, én csak rímbe szedtem.

Hogy gunyversemet: Petőfi gunyakacaja előzte meg, az tudva van; nincs ellenben tudva, mi előzte meg az ő gunyakacaját, tehát elmondom. Bucsulakomája után együtt utaztunk Miskolcra, onnan ő: Eperjesre, én: haza indulandó. Utközben kérdé: „mit tartok, Cziprus lombjairól?“ mondám: „kevésbé szeretem, mint többi költeményeit.“ „Miért? hát melyik magyar költő irt ilyeket, mint például ez: „Üzi a vihar a felhőt, mint ölyü a szedett madarat?“ Én — felelém — beszélőnek ügyetlen vagyok tollal kezemben jobban tudnám nézeteimet kifejtteni. „No hát, kérem, küldjön nekem róluk (a cziprus lombokról) bírálatot, de minden egyes darabjáról, Eperjesre!“ Megígértém. Nem látszott akkor nehezelti, sőt Miskolcra elválásunkkor, hallván tőlem, hogy Tompa s Kerényi mintegy két hét múlva hozzám jövendők, így érte, hogy ő is társuk leend. Várt két vendégem meg is jött két hét múlva — Petőfi nélkül. „Hát Petőfit miért nem hoztátok magatokkal? kérdém Tompától. „Petőfi? hisz nincs neked nagyobb gyűlöltöd Petőfinél széles e hazában! folyton gunyt szór ellened, össze is kaptunk vele miattal!“ Aha! a kritika!“ mondám. „Miféle kritika?“ Erre közlém vele a felebb elmondottakat, és hogy bírálatom épen nem volt sértő, sőt nagyrészt méltányló, habár nem egy fokra helyező e költeményét, más költeményeivel. Tompa: „Egy szót sem szolt ő előttünk bírálatodról.“ Alig pár nap múlva jött Vahot Imre lapjának egyik száma, s benne: Petőfi gunyakacaja ellenem, (ezzel, kezdte meg Utinaplóját) melyben, még a tőlem általa elfogadott anyagi segélyt is (nem rovathatom meg említése miatt, miután ő maga hozta fel) kacaj tárgyává igyekszik tenni e szavaival: „Sz. az uton nem engedett költenem, elfogadtam más is elfogadta volna!“ — Lehet, hogy elfogadta volna „más is!“ de „más“ nem lett

A „Pester Correspondenz.“ Még folyvást tartanak a határvideki erdőügy tárgyú lapok eddig hozott közleményeink, miszerint még nincs meg a nék-e a katonai kincstár a szerzők esetében is, ha az illető bankok jóval felülmúló veszteségre is k... — Ezzel szemben határozottan azon tegnapi közleményét, hogy tium 2.200.000 firt birság melle felbontását.

A bécsi „Tagespresse“ ért felszerelési konsortium tagj... tegnapi, 16-án, véglegesen megk...

Az osztrák tartomány-éveken át tartózkodási politikai n n s b r u c k i két tartomány figyelem. — Ez utóbbit illetőleg s z a b a d e l v ü o l a s z t i s z i v i t á s s a l, b e f o g n a k l é p n i a t a r t a b a n a l a p t a l a n a l l i t á s n a k t ü n t h i r e k s z e r i n t a s z a b a d e l v ü o l a l e n t e k m e g a t a r t a m á n y g y ű l e s e E l l e n b e n a z i f j u c s h e l y e i k e a p r á g i t a r t a m á n y g o s f ö m a r s s a l l e k e s s z a v a k a b a n n y i t ó b e s z é d é b e n, a z i f j u c s e g y a z a l k o t m á n y h i v e k á l t a i n a g l a t k o z a t o t o l v a s t a k f e l, m e l y n e k

„Hét évi együttélés után is cseh tartomány-gyűlés tagjai, nven megoszolva, itt nem gyűl első sorban nyilván veszélyez fenyegeti különösen a tartomány kezmenyei által magának a kirá s mindezen felül ártalmas az or (Bravo!) Ez indokok és a valód tatva, mi alulítottak, cseh k roztuk nem tekintve csekély sz tartomány-gyűlésbe, s ezért szí pontunkat nyitlan és becsülete mérszeten szilárdan ragaszkó mint az a politikai és történelm mint az a cseh nép és ennek manifestáltatott. Mi egyszersmi szabadságnak és időszerű hal gyunk hatva a meggyőződéstől, pokon fognak jobb jövőt elérhe működni a tartomány gyűlésbe nem egy szövetséget hiszük k polgár szabadsága és egyenlőség keserü tapasztalatok után velü győződésben, hogy csak a minde működése által minden nemzet el a valódi és általános haladás népek valódi tartós szabadsága

Bazaine öni.

Bazaine megirta öngazoldóte azt az új-yorki „H e r a l d“ lebbi száma hozza az érdekes írt denek előtt kikel ebben az öt ellen, majd hevesen megtámadj hget, ama törvényesék elnökét, l i t i k a i m u l t j á t s k r i h a d v i s e l e t e t, f ő l e g a G a m b e t t a f

volna képes az elfogadásnak mutatni be — saját lelki arczá

Osztom a „Fővárosi Lapok“ szellemű író életrajzához, a k szító kelék, s hogy a fényoldai alkotó kidomborult egészét. Petőfi: örökbecsű költeményeink itt-ott igen győngye verseit is t Nem csak nem türte, de meg jobb szándéku ellenészreveték tum“ mond Horác! — Alljor melyeknek elseje írónk közül Arany János által van ismerve elhalt, csak általam. Tudva van Petőfi Tompának s ennek daczán Mária“-ja megjelent, ezt írta Pe versenyezni akar velem; (ért riá“-ját) ne ugráljon oly mag véknya! biz isten, sajnálom azt hozzám: irt egyik leveléből i Petőfi dicsekedésére, hogy: „n mint költőt ne méltánynál.“ C találta a többi között? czáful megjegyezte magának Petőfi, h Tompa házánál találkozott Or t e l m e s, d e a z u j a b b g u l t l e k e s z t á r s á t b e m u t a t n á n e t ő l e, v á l a s z r a s e m m é l t a t v a h o g y (hábár Orbán bornemi szülte a „Mogorva férfiú volt orrán“ verset. Mellékesen eml nehaný, végső betegségében C velem mult évben Batta Bálin hez e levelek Orbán elhalt kettő valóban méltó volna, h közöltessék.

na is oly melegen ajánlja a gyama, mi meg vagyunk győződve, aiaikat teremtett és képzelete vette.

Imas szövege ismét egyesülésre polgárokat és így újra van alkalmunk kedves játékaiban gyönyöröztatja hogy az ország önállósága de az egyesülést nem találja függetlenségi párttól a cél és formán választja el. Ugyan miért? az ország önállósága neki végzetlen a cél elérve ott meg is fogja minden irányban. Ki ne látja emei előtt nem az a függetlenségi vagyunk öntudatos képviselői! felmezzük is Kossuth utalását a bizonyos, hogy az csak Kossuth t ezéja felé jelentheti a mert szolgál mértföld jelzőül, mert meg az elválasztás a függetlenségi „ugy” értelmezzük a „mértföld-Kossuthnak az ország önállóságán mi következik egyeb, mint az, enségi párt végzetlen nem azo- st emelhet Jókai a függetlenségi ny! De Jókai ur tud következe- tásában, ő megóvja költött jelle- erinte a cselok különbségéből fo- e is. Ugy találja, hogy nem lehet egyesülnie, mert ő nem jérheti a set, nem izgathat az elvállalt köte- en és nem fogadhatja el az állam-

óban szó? Mi úgy fogtuk föl Jókai t az adóemelésről, hogy az csön- „álal előbb elfoglalt álláspon- melést meg kell szavazni, mihe- retés kérelmetlenül demonstrálja. szolt, csak akkor találta meg- elést, ha az ország érdekében tör- szavazhatónak, ha egy romlásos eteltetnek.

nk, mi nem vagyunk hajlandók elését, csak hogy megóvja marad- kormányzat és azok a galya-jntéz- nek emelését folyton szükségessé épességét folyton gyengítik. Hol tatást az elvállalt kötelezettségek éjét? Regényeiben?

ai urtól, hogy azzal a „független- mely csak képzeletének szültöte? másik híres regényírónak, a fran- etét, kiről azt mondják, hogy köl- ? Vagy talán mégsem regénynek párt“ és Jókai ur gyanusit! Szi- tegnap apostropháját és lelkünk az ellenzéki pártok viszonyában knak szüksége ne lenne!

Mezei Ernő.

n közös minisztertanácsot fog és magyar kabinetet az Budapest a gabnavam ügyé- rek közül jelen lesznek Auersperg er, Banhans és de Pretis minisz- utaznak a magyar fővárosba.

nára tehát (idétlen, silány arczu szem!) más apa keresendő! S mi- a Petőfi „Uti naplója“-ban meg- olt egybeszőve, mondható, hogy e írta, én csak rímbe szedtem.

Petőfi gnyakczája előzte meg, onden tudva, mi előzte meg az ő ndom. Bucslakomája után együtt an ő : Eperjesre, én : haza indu- „mit tartok „Czippus lombjairól?“ etem, mint többi költeményeit.“ ar költő irt ilyeket, mint például „mint ölyü a sebzett madarat?“ nek ügyetlen vagyok tollal ke- nézetemet kifejtteni. „No hát, ké- k (a czippus lombokról) bírálatot, járól, Eperjesre!“ Megígértem. ztelni, sőt Miskolczon elváltánk- Tompa s Kerényi mintegy két dök, igérte, hogy ő is társuk leend. is jött két hét múlva — Petőfi t nem hozták magatokkal? kér- hisz nincs neked nagyobb gyü- zében! folyton gunyt szór ellened, ttad! „Aha! a kritika!“ mondtam. zölém vele a felebb elmondotta- gyen nem volt sértő, sőt nagyrészt gy fokra helyezte e költeményét, pa : „Egy szót sem szolt ő előt- pár nap múlva jött Vahot Imre s benne : Petőfi gnyakczája elle- g Utinaplóját) melyben, még a anyagi segélyt is (nem rovatathom tán ő maga hozta fel.) kacaj tár- szavaival : „Sz. az uton nem eme- tam más is elfogadta volna!“ — olna „más is!“ de „más“ nem lett

A „Pester Correspondenz.“ írja:

Még folyvást tartanak a tárgyalások Zágrábban a határvidéki erdőügy tárgyában, azonban a helybeli lapok eddig hozott közleményeivel szemben arról értesülünk, miszerint még nincs megállapítva, vajjon beleegyeznek-e a katonai kincstár a szerződés felbontásába még azon esetben is, ha az illető bankok egy a stipulált bánatpénzt jóval felülmúló veszteségre is késznek nyilatkoznának. — Ezzel szemben határozottan fentartja az „U. Lloyd“ azon tegnapi közleményét, hogy a határvidéki konsortium 2.200.000 frt bírság mellett bizton várja a szerződés felbontását.

A bécsi „Tagespresse“ értesülése szerint az új hadfelszerelési konsortium tagjaival a szerződés tegnap, 16-án, véglegesen megkötöttet.

Az osztrák tartomány-gyűlések közül most az éveken át tartózkodási politikát követett prágai és jnnsbroucki két tartomány-gyűlés felé fordul a közfigyelem. — Ez utóbbit illetőleg ugyanis hire járt, hogy a szabadelvű olasztirolok felhagyván a passivitással, be fognak lépni a tartomány-gyűlésbe, mi azonban alaptalan állításnak tűnt fel, minthogy innsbrucki hírek szerint a szabadelvű olasztirol képviselők nem jelentek meg a tartomány-gyűlésen.

Ellenben az ifjú-csehek heten elfoglalták helyeiket a prágai tartomány-gyűlésen s miután az ország főmarsall lelkes szavakban üdvözölte volna őket megnyitó beszédében, az ifjú-csehek lépésök indoklásául egy az alkotmányhívek által nagy tetszéssel fogadott nyilatkozatot olvastak fel, melynek tartalma a következő:

„Hét évi együttélés után ismét hét év telt le, mióta a cseh tartomány-gyűlés tagjai, nemzetiségek szerint me- ven megoszolva, itt nem gyűltek többé össze. Ez eljárás első sorban nyilván veszélyezteti a parlamentarismust, fenyvegti különösen a tartomány-gyűlés intéjét, sőt követ- kezmenyei által magának a királyságnak integritását is — s mindezen felül ártalmas az ország és lakosai érdekeinek. (Bravo!) Ez indoklás a valódi hazaszeretet által indit- tatva, mi alulirottak, cseh kerületek képviselői elhatá- roztuk nem tekintve csekély számunkat, hogy belépünk a tartomány-gyűlésbe, s ezért szükségesnek tartottuk állás- pontunkat nyíltan és becsületesen körvonalozni. Mi termé- szetesen szilárdan ragaszkodunk a cseh államjoghoz, a mint az a politikai és történelmi viszonyokból fejlődött, a mint az a cseh nép és ennek képviselői által annyiszor manifestáltatt. Mi egyszersmind barátai vagyunk a valódi szabadságnak és időszerű haladásnak (Bravo!) s át va- gyunk hatva a meggyőződéstől, hogy a népek csak ez alapo- kon fognak jobb jövőt elérhetni. Ez irányban akarunk működni a tartomány-gyűlésben (nagy tetszés) s e téren nem egy szövetségest hiszünk kaphatni, kik minden állam- polgár szabadsága és egyenlősége iránt lelkesedve, némely keserű tapasztalatok után velünk osztolni fognak a meg- győződésben, hogy csak a minden liberális elemek közre- működése által minden nemzeti különbség nélkül, érhető el a valódi és általános haladás (Bravo!) és biztosítható a népek valódi tartós szabadsága (Bravo! Bravo!)“

Bazaine öngazolása.

Bazaine megírta öngazolását s f. hó 6-áról megküldötte azt az új-yorki „Herald“-nak, melynek köze- lebbi száma hozza az érdekes iratot. Az extabórnagy min- denek előtt kikel ebben az öt elítelt katonai törvényszék ellen, majd hevesen megtámadja Mac-Mahont és Amale hget, ama törvényszék elnökét, végül igazolja a poli- tikai a multját s kritizálja az 1871-ki franciaia hadviselést, főleg a Gambettaféle népfelkelést.

volna képes az elfogadásnak ily modoru felemlítésével mutatni be — saját lelki arcát — az olvasó közönségnek.

Osztom a „Fővárosi Lapok“ nézetét, hogy ily kitűnő szellemű író életrajzához, a legeszebb adhat is együtt- szítő kellék, s hogy a fényoldai csak árnyoldalával együtt alkot kidomborult egészét. Petőfi hiúságát, ingerlékenységét: örökbecsű költeményein kívül, a gyöngébbeket, sőt itt-ott igen gyöngye verseit is tömjéző czimborái fejték ki. Nem csak nem türte, de megboszulva a verseire tett leg- jobb szándéku elleneszevételit is. „Genus irritabile va- tum“ mond Horácus! — Álljon tehát itten pár adat róla, melyeknek elseje írónk közül alkalmasnak csak általam s Arany János által van ismerve, a másik, miután Tompa elhalt, csak általam. Tudva van, mily benső barátja volt Petőfi Tompának s ennek daczára is, midőn Tompa „Szécsi Mária“-ja megjelent, ezt írta Petőfi Aranyhoz: „Az a Miska versenyeni akar velem; (értve Petőfi saját „Szécsi Má- riá“-ját) ne ugráljon oly magasra, mert megfájl bele a vékonya! biz isten,sajnálom azt a szegény Miskát!“ (Tompa hozzám irt egyik leveléből idéztem:) — Tompa egykor Petőfi dicsekedésére, hogy; „nincs ember e honban, ki őt mint költőt ne méltányolná.“ Orbán Ferencz nevű barátját találta a többi között czáful említeni. E nevet annyira megjegyezte magának Petőfi, hogy midőn pár évvel később Tompa házánál találkozott Orbánnal, s Tompa e s é r t e l m e s, d e a z u j a b b költészeti irány ellen elfo- gult lelkesztársát bemutatná neki, Petőfi nyomban elfordult tőle, válaszra sem méltatva hozzá intézett szavait. Hihető, hogy (habár Orbán bornemisza volt) e visszaemlékezés szülte a „Mogorva férfiú volt Orbán, mert bor piroslott az orrán“ verset. Mellékesen említem itt fel, hogy Tompának nehány, végső betegségében Orbánhoz irt leveleit közle- velem mult évben Batta Bálint záborfalvai lelkész ur. ki- hez e levelek Orbán elhalta után jutottak. Közülök egy kettő valóban méltó volna, hogy szépirodalmi lapjainkban közöltessék. Szemere Miklós.

Bazaine a reá vonatkozólag hozott itéletet semm- nek jelenti ki, mert a törvényszék szabályellenesen állít- tatott össze, rehabilitációt azonban nem remél, miután két főtámasza, III. Napoleon és Thiers megbuktak.

„Soha nem menekültem volna börtönömből — írja Bazaine — ha egykori bajtársam, Mac-Mahon hajlandó lett volna fogságom szigorát enyhíteni. Enn pöröm alkalmával ugyanazon fegyvereket használhattam volna ő vele szemben, a melyeket irányomban használtak; felhozhattam volna védelmemre, hogy Mac-Mahon Els- sassban magát meglepette és megverte s visszavo- nultában harczolt anélkül, hogy csak egyetlen kísérlet- tet is tett volna a Vogesek megvédésére vagy csak egy napig is feltartóztatta volna az ellenséget azoknak szoro- saiban avagy használhatlanokká tette volna a vasutakat; hogy gyorsan kivonult Elsassból anélkül, hogy erőideben kellő őrséget hagyott volna, hogy daczára a vett parancs- nak, miszerint Nancynál tovább ne menjen, a messze mö- göttém fekvő Chalonsba vonult anélkül, hogy összeköté- tésbe igyekezett volna magát tenni az 5. és 7. hadtestek- kel és a saillei védovonallal, miáltal az én jobb szárnyam fedezetlenül maradt, s hogy nem birván tudomással az ellens-ég erejéről és mozdulatairól magát a véletlenre biza- útközetekbe bocsátkozott s esztelen vakmerőségével kocz- kára tette az összes régi afrikai csapatok jóhírnevét.

Mac-Mahon époly szerencsétlen volt Sedanban, mint én Metzben, mint Trochu és Ducrot Párisban s mint Bour- baki és Clinchant délen, ő ezt azonban elnöki székén mind elfelejtette. — En csak egyért irigylem Mac-Mahont, a sebért, melyet a sedani csata kezdetén kapott és a mely megengedte neki, hogy a parancsnokságot másnak en- gedje át.

Oh hányszor áldottam volna a porosz gránátot, mely Borynald vállrojtom egyrésztét magával vitte, ha erős horz- solás helyet egész vállamat leszakította volna; így én is másnak engedhettem volna át a főparancsnokságot. De nem akarok igaztalan lenni senki, még Amale hg. irá- nyában sem, bár nem találhatom illőnek, hogy a herczeg ez alkalommal fellépett és Franciaország egyik marsallja fölött törvényt látott. E fiatal katona csak egyetlen fey- vertényt tud pályáján felmutatni azt, hogy Abd-el-Kader táborát meglepően zsákmányul ejtette az emir nejeit és nyájait, ez pedig nem elegendő arra, hogy valaki a császári testőrség egyik legfőbb tábornokának hadi tettei fölött itéletet mondjon.

Kívánom Amale hgnak, hogy ne legyen soha kény- telen egy hadsereg főparancsnokságát átvenni, melynek Moltke és a német feyverek ellen kell harczolnia, főleg pedig, hogy ne történjék ez akkor, ha az illető ha lsereg oly szomoró helyzetben van, minőben én az enyémet tal- láltam, mely még alakulóban volt s vezetői nem láttak semmi világos feladatot magok előtt és a melynek jobb szárnya már feloszloban volt és végül a mely beszorítat- tott egy még teljesen fel nem szerelt erődbe — mig a had- vezér háta mögött a törvényes, Európa által elismert kor- mány megbuktattatott“.

A vádat, hogy politikát üzött, nem utasítja vissza Bazaine s kijelenti, hogy ő egyszersen csak azt tartotta szem előtt, kitől nyerte a főparancsnokságot és egész fel- háborodással szemlélte, hogy a szept. 4 ki kormány a hely- yett, hogy az országos erőket szervezve, egyéniségi ál- lat minden külseglét lehetetlenné tett és a nemzeti sz- rencsétlenséget arra használta fel, hogy a hatalmat magá- hoz ragadja. A háboru végével, ugymond, mindenki én réám esett s mindenki még a császár előtt is gyanu- sitottak.

„Thiersnek — folytatja Bazaine — köszönettel tar- tozom, a miért pártomat fogta s hiszem, hogy ha máj. 24-én meg nem buktatták, módót tudott volna találni az igazságtalan per elhárítására. De üldözött a szerencsétlen- ség s a monarchisták diadala romlásomat idézte elő. A hely- yett, hogy szerencsétlenségünk valódi okait kutatták volna, előnyösebbnek tartották az én bűnömnek róni fel Elsass és Metz elveszését, mig igazság szerint Elsass a reichshoffeni csata és a hadsereg rohamos visszavonulása után menthetlenül el volt veszve. — Ami Metzét illeti, ez elveszett, mert azon ürügy alatt, hogy magokat hazafia- sáknak mutassák s a forradalom emlékeit felírásiték, bo- londok és kalandorok, kik sohasem koczkáztatták életüket, folytatni akartak egy esztelen háborut. s nagy hirtelen népfelkelést szerveztek, mely rosszul volt felfegyverezve, még rosszabbul ruházva, s így kellett volna megmérkőznie 800.000 kitűnően szervezett némmel.

Még arra sem akarták felhasználni Metzben létemet, hogy becsületes békét kössenek, hanem ki engedték fogyni utolsó harapás kenyereimet. Ha Thiers böles tanácsaira a kellő időben hallgatnák s megkötik a békét, nem vesztet- tük volna el sem Elsass sem a milliardokat. E helyett tör- rik-szakad folytatták a háborut, hogy a dictatura tovább is fenmaradjon, bár láthatták, hogy népfelkeléssel az ellenséget megsemmisíteni nem lehet. Így elvesztették Pá- rist, a keletet, a Loire-vonalat, számtalan erődöt, vere- ségre vereséget szenvedtek és midőn nem maradt semmi, amit az ellenség elé állíthattak volna, ez természetesen azt tette, ami neki tetszett.

Hogy az egészségtelen szenvedélyeknek hizelegjenek és a hadsereget megbélyegezzék, azt mondták, hogy a késig vitt ellenállás megmentette legalább a nemzeti be- csületet. Ez új hazugság volt, mely előitéletté vált. — A rajnai hadsereg sokkal előbb megmentette a nemzeti be- csületet, mintsem a demagógok csak gondoltak volna is reá. Hadseregem egyetlen nap alatt több veszteséget oko- zott a németeknek mint a Párisban egyesített összes had- erők négy hónap alatt.

Ha valami elrabolhatta volna tőlünk a nemzeti becsü- lete, ezt nem lehetett más, mint a színjáték, melyet Páris és Tours nyujtott; az első a kommune-lázadás; az ellenség szem- előtt, a második a véletlen dictaturája bombasztikus szó- noklataival, szitkaival, katonai pöffeszkedésével, komikus

strategiájával, gyalázatos szállítási szerződéseivel és fegy- vervásárlásaival.

A közvélemény szemelyemet illetőleg most is csaló- dásban van, mint volt Mexikó útja, amidőn nem akarta elhinni, hogy Mexicot kormányom parancsára hagytam oda. A császárnak választania kellett Mexikó elhagyása, vagy az Egyesült-Államokkál való összeütközés között s így parancsot adott, hogy haza jöjjenek; mindennek daczára még ma is engemet okoznak Miska császár halála miatt, ki határozottan visszautasítá tanácsomat, hogy mondjon le s vonuljon vissza hadaimmal Európába.

Ami katonai pályámat illeti, én ezt még épen nem tekintem befejezettnak; még tele vagyok erővel és egész- séggel, még vannak teljesítendő kötelességeim, a melyeket teljesíteni is fogok, ha eljő a pillanat s remélem, hogy akkor a szerencse, mely oly kegyetlennek mutatkozott irányomban, felém fordul ama léghmosolylyal, melyet gyak- ran nyujtani szokott öreg katonáknak.“

TÁVIRATOK.

Bayonne, szept. 17. Estella mellett ma nagy csatát várnak, mely után a karlisták, ha győznek, Madrid ellen szándékoznak nyomulni.

Berlin, szept. 17. Külföldi lapok azon hirei, hogy a dán kormány diplomatai lépéseket tett volna itten a dán ultramontánoknak Slezvigből történt kiutasítása miatt, megbízható közlemények szerint alaptalanok.

Bécs, szept. 17. Mayerhofer mint a bécsi kereske- delmi kamara reichsrati képviselője egészségi szempont- ból letette mandatumát.

Bécs, szept. 17. Az alsó ausztriai tartománygyűlés gazdasági bizottsága az északi sarkutazók számára 8000 frt tiszteleti ajándokot szavazott meg.

Yokohama, szept. 17. A kormány tenger alatti távhuzala Nipon és Jeso között be van fejezve.

Sz. Pétervár, szept. 17. A trónörökös gyalogsági és lovassági tábornokká mozdítottatott elő s a testőrség pa- rancsnokául nevezetett ki.

UJDONSÁGOK.

Felozlatott adóhivatalok. A király m. hó 6-án kelt rendeletével megengedte, hogy Magyarország területén 29 adóhivatal, névszerint az alsó-vereckzei, halmai, nagy-kap- osi, szobranczi, gálszécsi, sztrpökkői, báthi, breznóibányai, hradeki, námesztói, nagy-orosi, új-bányai, verbélyi, znió- váralyai, püspök-ladányi, zborói, ponprádi, szepes-olaszi, szepes-ófalui, zsadányi, bonyhádi, högyészi, pécsváradi, szent-lőrinczi, csaczai, illavai, miavai, póstyéni, és számbokréti kir. adóhivatal f. 1874. évi sept. 30-án felozlat- tassék.

Komáromy Mariskát Temesváry kassai szinigaz- gató az ottani színházhoz szerződötte.

Szerencsétlenség. A nagyváradi honvédegyakorla- toknál, írja a „Nagyv.“ a vasárnapi manevre alkalmával, mely a Bóné-kut melletti térségen folyt le, szerencsétlen- ség is fordult elő, melynek három honvéd esett áldozatul. A szörlővegek, melyek szintén részt vettek a gyakorlaton, egy lövés alkalmával három honvédet sebzettek meg. Egy- nek a golyó mellebe furódott, mig a másik kettőnek lá- bába ment. Mind három azonnal a katonai kórházba száll- litatott.

Az első lövés a karlistákra. A mult pénteken a né- met tengerészeti miniszterhez Maxauból egy postautalványt küldött valaki 5 frt 15 krral. azon kívánat kíséretében, hogy ezen küldeményt a miniszter az „Albatrosz“ német ágyunaszád azon tüzerének juttassa kezéhez, ki a karlis- tákra az első lövést tette.

Az 1848-9-ki honvédegyetel. országos központi bizottmánya f. é. september hó 19-én délutáni 4 órakor a nemzeti lovarda irodái helyiségében gyűlést tart, melyre való megjelenésre a központi bizottmány tagjai annyival inkább is felkérletnek, minthogy az lesz az aradi országos közgyűlés előtt az utolsó bizottmányi gyűlés. Kelt Buda- pesten 1874 ik szeptbr. 15-én Kühnel Ignác főjegyző.

A magyar ember külföldön. Hogy az osztrák- magyar birodalom külföldi képviselői milyen jó indulattal viseltetnek irántunk, azt tudja már mindenki. Hogy azon- ban ez a jó indulat egyenesen a külföldön tartózkodó ma- gyarok üldözéséig fejlődjék, ily arczátlanságot még sem tett volna fel senki ez urakról A „Magyar Ujság“ beszéli el ma a következő esetet: Bauer J. hazánkfa Koppenhág- ban magyar bor kereskedést nyitott, s borai árjegyzeit magyar és dán nyelven, egymás mellett nyomatta ki, s küldözte széjjel. Feltűnt ez az ottani magyar-osztrák con- sul urnak, ki fizetését a mi adónkból is huzza, s miután a consul ur figyelmeztette Bauert, hogy mit akar azzal a magyar nyelvel az árjegyeken? minden kitelhető módon zaklatja Bauer J. kereskedőt. csupa magyar gyűlöletből. A konsuli hivatal az illető birodalom érdekeinek képvise- lésére, tehát polgári érdekeinek védelmezése végett is van felállítva, hogy oda folyamodjék az idegen földön tartózkodó hazafi segélyért, utasításért, de ugy látszik, hogy e saját pénzünkön fentartott hivatalokat nem felke- resni, de kerülni kell eztán a magyar embernek.

Népesedési mozgalom. A lefolyt héten (szept. 6—12) élve született 269 gyermek, elhalt 214 személy. Az élve születettek közt volt 177 törvényes, 92 törvénytelen, 136 fiú, 133 leány. Halvaszületett 13 gyermek, közülök 6 törvényes, 7 törvénytelen. — A halottak közt volt 110 férfi, 104 nő, egy éven aluli gyermek 73.

Színházi hírek. A nemzeti színházban L e n d v a y Márton a jövő hó elején fel fog lépni. Valószínűleg

okt. 5-én Schiller „Ármány és szerelem“ című szomorú-játékában látandjuk először. További két fellépései a „Makrancos hölgy“-et és „Mirabeau ifjúságá“-t választja; azontal a játéktrend szerint fog működni. — **Felék** József lefordította Leon Laya a „Farkas torka“ („la gueur de loup“) című 4 felvonásos színművét, mely a párisi Gymnase színházban nagy hatással adatik egy év óta. A „Farkas torka“ Leon Laya utolsó színműve, mit öngyilkossága előtt pár hónappal írt. — **Az aradi uj színház** a Fáy András „Mátrai vadászok“ című kedélyes darabjával fogják megnyitni. Másnap a „Női harc“ kerül színre Prielle Cornelia és Nádayval.

Rövid hírek. Jókai legújabb öt kötetes regényének az „Enyém, tied, övé“-nek közlését a „Hon“ f. hó 20-án kezdi meg. — **A százházi iskolánál** a tanulók száma annyira megszaporodott, hogy a jövő tanévtől kezdve ez iskolában két új osztály fog megnyitni. — **Zichy gr.** közlekedési miniszter tegnap reggel visszaérkezett oláhországi utjából. — **Az aradi tanuló ifjúság** szegény tanulók segélyezése céljából f. hó 26-án jótékony színi előadást rendezend. — **Műkedvelő gyermek-társulat** van alakulóban Nagyváradon, mely hetenkint egy előadást fog az alapítandó gyermekkert javára rendezni. — **A zala-egerszegi polgári iskola** alapkövét f. hó 9-én tették le nagy ünnepélyességek közt. — **Rossi Ernő** a világhírű színművész a jövő november hóban társulatával fővárosunkba érkezend. — **A milánói Lucca-czég** 12 operát írat 12 olasz zeneszerzővel, melyeket a czég kiadni és előadni szándékozik. — **Auersperg hg.** osztr. miniszterelnök, továbbá **Lasser**, **Banhans**, **De Pretis** miniszterek holnap, pénteken reggel Budapestre jönnek s itt a gabnavám kérdésében a király elnöklete alatt minisztertanács tartatik. — **Batthyányi Imre** gróf szept. 16-án meghalt. A boldogult 1781 jan. 23-án született. Közpályáját a helyt. tanácsnál mint tiszteletbeli fogalmazó kezdte. Később Zalamegye főispánja lett. A 48 utáni időkben viszávonulva élt birtokán, 1861-ben azonban megyéjét ő szervezte újra. Utolsó nyilvános föllépése a koronázáskor volt, hol mint főlovászmester tett szolgálatot. Béke hamvaira! — **A nemzeti színház** jövő heti műsorozatában, miután a drámai személyzet nagy része az aradi színház megnyitására ránduland, némi változás történt. Északi „Utolsó lengyei követ“-ét, mely kedre volt kitzúve pén-

tekre halasztották. — **Kitüntetés** A király Csatlós Lajos és Smelkó József pestmegyei panduroknak az újpesti zendülés alkalmával tanúsított bátor magaviseletéért az ezüst érdemkeresztet adományozta.

Törvényszéki csarnok.

(A honvédmeházból.) A pesti kir. fenyítő járásbírósa előtt nemrég tárgyalta ama kihágási esetben, melynek tárgyát a menház egyik volt tagjának, a menházból való eltávolítása képezte, ma hozott ítéletet **Bizaglich** kir. aljárásbíró. Ezen ítélet értelmében **Liszzy István**, volt honvédkapitány mint magánpanaszos azon vádjával, hogy a menház több tagja öt augusztus 22-én éjjel a menházból kidobta és bántalmazta, elutasított, illetőleg a vádlottak felmentettek. Konstatáltattott ugyanis, hogy **Liszzynek** azon időben nem volt többé joga a menházban tartózkodni, továbbá nem lett bebonyitva, hogy **Liszzy**, midőn a vádlottak őt a nyert par. nes értelmében és ellenállása miatt kezeletve a menházból eltávolítottak, valóban bántalmaztatott volna, **Liszzy** felelőse.

(Az újpesti zendülési bünper utolsó epizódja) ma tárgyalattott, még pedig újra ugyanazon bírói tanács előtt. **Szilágyi József**, újpesti munkás t. i. az újpesti tűz alkalmával a jegyző lakásából egy pár csizmát, egy pár nadrágot és egy lepedőt tulajdonítván el, a tárgyakat **Mecze István**nál szolgáló **Páczy Lydia** szeretőjének adta át. E nő azonban több hét előtt gazdájának elkövetett több lopás miatt vizsgálat alá kerülvén, ezen alkalommal a törvényszék tudomására jutott, hogy **Páczy Lydiának** szintén e lopások miatt gyanúsított kedvese azzal dicsekedett volt, miszerint ő „sok szép holmit“ szerzett magának az újpesti „forradalom“-ban. Mindketten bevallottak ugyan részvétet, **Páczy Lydia** azonban azon valószínűtlen állítással élt, hogy a nagy zendülési bünperben hozott szigorú ítélet által elremitve, a Dunába vetette a neki átadott holmit. **Szilágyi** rablás miatt 9 havi, **Páczy Lydia** azonban bünpalástolás, valamint az említett lopások miatt egy évi börtönrre ítéltetett.

(Egy bolti szolgáló mint „házi barát.“) **Skóza** a József, **Kur** Antal fűszerkereskedőnek bolti szolgálója, étes kora daczára (Skóza már 57 éves) **Káplár Mária**

férjes mosónőnél a „házi barát“ szerepét játszotta és hódolata jelképeül e nő házába uránál. Boltjából mindenféle csemegét és más árut hordogattott. **Káplár** neki azt törvényszék előtt állította, hogy „barátja“ neki azt mondá, hogy ezen árukat ajándékba kapta a bolti segédetől. **Skóza** a, ki ezen állítást fentartja, tiz havi börtönrre ítéltetett, „barátja“ bizonyítékok elégtelensége miatt felmentetett.

Közgazdasági értesítő.

Terményüzlet. Budapest, szept. 17. Rendkívül csekély kínálat mellett ma minden gabnafajban jelentéktelen volt az üzlet változatlan árák mellett. — **Hivatalos jegyzéssel** kötések nem történtek. — **Határidőre** szintén kevés üzlet fordult elő; buza és tengeri elég változatlan, zab 1—2 kral javult. — **Usancé-buza** őszre 4.75—80 kr, tavaszra 5.25—30 kr, tengeri tavaszra 3.80—82 kr, zab őszre 2.10 kr, tavaszra 2.32 kr.

Magántudósítások szerint gabnában ma szilárdabb volt a hangulat gyenge kínálat mellett; buzából szilárd árákon elkelt 15,000 mázsa. — **Usance-buza** őszre 4.83 kr, tavaszra 5.23 kr s elkelt 5000 mázsa. — **Rozs** valamivel szilárdabb, árpa változatlan, tengeri kissé szilárdabb, bánsági tav. 3.80—85 kr, zab pár krajczárral javult: őszre 2.12 kr, tav. 2.34 kr.

Értéktözsde. Az előtözsde tartózkodó, de szilárd hangulattal nyílt meg. Magy. földh. 85.25—75 kr, tak. és hit. 62.25—50 kr, m. hit. 229. — **A déli tőzsdén** bankpapirok szilárd árákon keltek, míg takarékpénztári és m. lompapirok olcsóbban kínáltak. Magy. sorsj. 86.25—50 kr, m. földh. 85.75 kr, anglo-magy. 41.75—72 frt, m. hit. 229.50 kr, municip. 37.25—50 kr. Tak. és hit. 62.50—75 kr, iparb. 60—61 frt, salgót. 90—91 frt. — **Valuták** és jelváltók kissé lanyhábbak.

Időjárás. A ma hajnali bő eső után enyhe derült idő; legmérsék reggeli órákor +14.7 C.

Nemzeti színház. Pénteken, szept. 18-án. „Téli regé.“ Színháték felv. — Szombaton, szept. 19-én berlet-szűnettel: „Brankovics“. Szerbia despótája. Eredeti opera 4 felvonásbaa.

Simonyi Ernő, Moesary Lajos, főmunkatársak: **CSÁVOLSZKY LAJOS** felelős szerkesztő.

H I R D E T É S E K.

Az „EGYETERTÉS“ apró hirdetései.

Minden egyes ilyen 6 soros hirdetésnek ára 30 kr. minden további sor 5 kr. Felvilágosítást ingyen ad a felvételi iroda hatvani-utca 13. szám.

Pénzelölégek mindennemű sorsjegyekre állampapirokra.	Egy gazdatiszt kinek hosszú évi tapasztalata van és kitűnő bizonyítványokkal bir, alkalmazást keres. Bővebb értesítést ad a szerkesztőség muzeum utca 8 szám.	vagy rövid áru üzletbe, az illető magyar és német nyelvet bírja, azonnal vagy 1-50 októberben beléphet. 35	Egy fiatal ember ki eddig mint erdész működött egyes uradalmaknál, ugyanezen minőségben keres alkalmazást, s jó bizonyítványokkal bir. Bővebb értesítést „R. R.“ cím alatt, hatvani utca 13 sz. alatt. 31	ért; magyar, horvát és keveset német nyelvet bir. Bővebb értesítés hatvani ut. 13 sz. 32	György ügyvédi irodájában, belváros kalap utca 17. Kalap utca 17. sz. 33 szám.
Kölesdönök há-akra Budapestben és ingatlan földbirtokokra Magyarországon és koronatorzsaiban; értesítés hatvani utca 13. szám a felvételi irodában.	Egy jó bizonyítvá- nyokkal ellátott kereskedő segéd ajánlkozik fűszer	Egy pár fiatal házaspár jó bizonyítványokkal ellátva kíván vidéken házfelügyelő avagy kulesári állást; a nő egyszersmind jó szakácsnő is; bővebb értesítést nyervehetni hatv. ut. 13. szám.	Egy nős ember Keres jó állomást; az illető a gazdság és erdészethez	Egy vegzett jogász ki több évig ügyvédi irodákban alkalmaztatott s szép bizonyítványai vannak valamely budapesti ügyvédi irodában alkalmazást keres. Tudakozódhatni Farkas	Egy utazó Magyar- és Erdélyország részére felvétetik. Értesítést ad a felvételi iroda hatvani utca 13.
					Egy fiatal özvegy mint kulesárnó állomást keres. „L. M.“ cím alatt hatvani utca 13. sz.

Dr. Handler Mór
orvos- és sebésztudor, szülész és szemész.
gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker biztosítása mellett mindennemű

Titkos betegségeket
1) az **önfertőzésnek** minden következményeit, u. m.:
MAGÖMLÉSEKET,
az ingerlékeny gyengeséget, az ondőfolyást, különösen a
TEHETETLENSÉGET
(elgyengült ferfierőt),
2) **hugyesőfolyásokat** (még oly idülteteket is), a **nemzőrészek** bujakóros félyeit és másodrendű bujakórt minden alakjaiban és elcsúfításaiban,
3) **hugyesószükülıéseket**
4) friss és idült nyákfolyásokat nőknél, az ugynevezett **fehér-folyást**, és az onnan eredő
magtalanságot
5) **bőrkiütéseket**,
6) a **hugyhólyag** betegségeit, és mindennemű vizelelı nehézségeket.

Rendel naponként: délelıtt 10 órától 1-ig, délután 3—5-ig és este 7 órától 8-ig.

Lakik: Pesten, belváros, kigyó-utca 2-ik szám alatt kigyó és városház-utca sarkán. (Rottenbiller-féle házban) I. emelet, bemenet a lépcsón.
Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.

Közvetítés és ügyvédkedés.

Felvállal minden a törvénykezési, közigazgatási és pénzügyi szakba vágó ügyeket, bünügyekben nyilvános védelmezéseket teljesít; ingatlanságokra el- és bérbeadásánál közvetítölleg befoly; ingatlanságokra pénzkölcsönöket szerez; itt helyben székelő miniszteriumoknál, curiánál, kir. törvényszékeknél, járásbíró-ságoknál, országos intézeteknél, cs. kir. katonai és kir. honvéd hatóságoknál folyamatban levő ügyek állásáról azonnal szerez és ad értesítéseket; és ezeknél beadandó ügyek elintézését teljesíti és előmozdítja; végre peres ügyekben informatiókat utasítás szerint eszközöl.

A legmérsékeltőbb díjért.
Kérdezősködésekre utánvét mellett válaszol,
Pestről egy, Budáról két forintért. Minden megrendelést teljesít

TÓVÖLGYI TITUSZ és TÁRSA
ügyvédi, közvetítő- és ügynöki irodája,
(Budapesten, országut 15. szám Zrínyi-ház.)

Kiadó hivatal:
muzeum-utca 8-ik s

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 16 ft. Negyed évre
Félévre 8 ft. Egy hónapra

A lap szétküldésére vonatkozó reql előfizetési pénzek és hirdetm kiadó-hivatalba intézendők

Előfizetés
„EGYETERTÉS“
Oktober—deczer

Előfizet

October—december
October végeig egy
Az előfizetési pénzek talába (muzeum utca 8. s

Előfizethetni: vidéken és könyvtárunknál, Budánál, valamint Kocsi Sándor Országut 39. sz. Luby ház

As előfizetési pénzek a postai utalvánnyal

Hogy a lap pontos dás ne történjék, kérj mellőztassanak meg előfizetéseik megújít tenni.

Azon tisztelt utarczájában folyó érdek ohajttják birni, az edd egy kész kötetben ingy

A kiker
A kikerekítés van szöben. Mint olvassuk, élni továbbra is, egyik sem vitte kormánya iránti loyaltást, Azt mondják erre a jobbold ez ők maguk is „természet hiszen majd segítenek a do dás is az ilyenforma: nem gadat kedves barátom? b tennél nekem vele. Más r volt, hogy csakugyan meg kikerekítés ügyében, mag mikor először került a dolo mely körül nem lehet kiker

Igenis, nemcsak „ter a kormánypárton vizagstaj dolgot cselekszenek a törvé állásukhoz ragaszkodnak, h ellen szabadkozni. A m valódi réginék egy torzalak zony nem érdemes az embe hát nem csak mátló hónap idő, feltámadhat a nemzetn hat még, hogy vannak né lyeknek emlıiből szabads nyos észjárás és izlést szo téri, ezeknek ép törzsébe merült viszonyok egzentiá fentartani a régi keretet légyen egy házban egér é bebutorozni könnyü bárm a tető. Azt a limlomot, m váth Lajos és mások össze litjuk annak idejében, de a mit elhordottak az épül mit hozzá ragasztottak a beccky urak.

Képtelenebb, haszon gondolt ki a közösügyes áll kítés. Hát nincs egyéb do egyéb tenni s javítani való is a lén y eg, javul-e szemnyit is az által, ha m a megék határai? Nem a jobbá tenni, ahelyett hogy leteket ide-oda dobáljuk sárgára, a mi kék volt zöl sunk ázsiai állapotban van e szót nagyon fölkapták szerte; javítsanak tehát